

V čem tkví krása člověka?

Autor: Qark

Datum: 03. 12. 2007 21:59

URL: <http://www.qark.net/clanek/v-cem-tkvi-krasa-cloveka>

V pátek ráno jsem stál na zastávce autobusu a krátil si dlouhý čas pozorováním lidí okolo sebe. Po chvíli jsem si všiml starší paní, která bezradně pobíhala kolem, jakoby něco hledala. A protože to evidentně nebyla schopna sama nalézt, namířila si to přímo k zastávce, aby tam někoho požádala o radu.

Zastavila se tedy před čekajícími lidmi a rozhlédla se po okolních tvářích, ve snaze užít v nich nějakou pozitivní odezvu, která by jí snáze umožnila adresovat otázku, na kterou sama nedokázala najít odpověď. Lidé okolo mě však na nějakou starou bábu z vysoka kašlali, takže není divu, že si to neomylně zamířila přímo za mnou, protože jsem jí, jako jediný, byl viditelně ochoten věnovat s úsměvem trochu svého času.

Paní mě slušně pozdravila a krátce se mi svěřila, že jde k novému doktorovi a ten že sídlí tam a tam a ona neví, kde to je. Vysvětlil jsem jí, že je to hned na protější ulici a že stačí projít podchodem a pak už to krásně uvidí. Za tuto informaci mi vděčně poděkovala, jenže ihned i náramně posmutněla a přiznala se, že se v podchodu bojí. Je tam tma a ona má strach, aby ji někdo nepřepadl – takže si raději najde jinou cestu.

Vzhledem k tomu, že ten podchod dobře znám a její obavy byly neoprávněné, zkusil jsem rychle její chmury jednoduše rozptýlit. Usmál jsem se a povídám jí: „Ale no ták, jen se podívejte kolik je hodin! Vždyť je teprve devět ráno a to každý darebák ještě spí, a minimálně do oběda spát bude, protože řádil celou noc. Vůbec se nemusíte bát, že byste tam tak brzy nějakého potkala!“

Paní po tomhle viditelně pookřála a s nově nabytou energií, celá rozzářená, přišla až úplně ke mně, chytla mě vděčně za ruku a řekla: „Vy jste tak krásnej člověk, ani nevíte, jakou jste mi udělal radost. Moc vám děkuju!“, a potom rozhodným krokem (teda ještě se jednou zastavila, aby mi zamávala) pomalu odkráčela podchodem na druhou stranu.

Když se paní vzdalovala, došlo mi, že i takovéto obyčejné situace mohou mít zajímavou pointu. Je jasné, že mě ta postarší dáma svojí lichočtou vůbec nechtěla sbalit, ani naznačit, že kdyby byla o 120 let mladší, že by za mnou slintala jak hladová vlčice. Jen mi dala možnost si uvědomit, že krása člověka vlastně vůbec nespočívá v tom, jak vypadá, ale jak se k lidem chová!